

DECIZIE

26 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmil”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și
Comerț „Orient-Dan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Vicmil” cu privire la rezilierea contractului, încasarea datoriei, a
penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
restituit cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmil”,

c o n s t a t ă:

La 24 mai 2017, FPC „Orient-Dan” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Vicmil” cu privire la rezilierea contractului, încasarea datoriei, a
penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Orient-Dan” SRL împotriva SRL
„Vicmil”, s-a admis parțial.

S-a încasat de la SRL „Vicmil” în beneficiul FPC „Orient-Dan” SRL suma de
37953,07 lei cu titlu de datorie și suma de 2875,59 de lei cu titlu de compensare a
cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, iar în total suma de 40828,64 lei.

S-a încasat de la SRL „Vicmil” în beneficiul FPC „Orient-Dan” SRL suma de
1758,38 euro sau echivalentul în valută națională conform cursului oficial al Băncii
Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii, cu titlu de penalitate.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 26 iulie 2018, SRL „Vicmil” a declarat apel împotriva hotărârii primei
instanțe, solicitând casarea acesteia și restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel
depusă de SRL „Vicmil” s-a restituit ca fiind depusă înafara termenului legal, apelantul
ne solicitând repunerea în termen.

La 30 noiembrie 2018, SRL „Vicmil” a declarat recurs împotriva încheierii din 13
noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, repunerea

în termen a cererii de apel din 26 iulie 2018, casarea încheierii din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, societatea recurentă a invocat că încheierea contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În acest sens, a indicat că nu a cunoscut despre existența hotărârii primei instanțe, precum și despre faptul că a avut loc un proces de judecată în care SRL „Vicmil” figurează în calitate de pârât.

A menționat că hotărârea instanței de fond a recepționat-o la 28 iunie 2018 și consideră că din acest moment urmează a fi calculat termenul de declarare a apelului.

Astfel, consideră că încheierea contestată este lipsită de suport juridic, deoarece vine în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele dosarului atestă că copia încheierii contestate a fost expediată în adresa participanților la proces la 15 noiembrie 2018 (f.d. 85), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește.

Din aceste motive, Colegiul consideră că recursul declarat la 30 noiembrie 2018 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, din actele dosarului rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 18 decembrie 2017.

Deci, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 19 decembrie 2017, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe, și a expirat la 17 decembrie 2017, termenul limită pentru depunerea cererii de apel.

SRL „Vicmil” a declarat apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2017 doar la data de 26 iulie 2018 (f.d. 60), fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, deoarece SRL „Vicmil” prin lege era obligat să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă la caz.

Colegiul notează că totuși, în caz de omiterea a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 116 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La caz, însă este de observat că SRL „Vicmil” nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, după cum a constatat și instanța de apel, care a considerat necesar să aplice sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de apel, în corespundere cu art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume, depunerea apelului în afara termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare.

În această privință, instanța de apel a explicat cu suficientă putere de convingere că cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a îndeplini în termen actul de procedură.

Cât privesc argumentele recurentului precum că, hotărârea instanței de fond a recepționat-o la 28 iunie 2018 și din acest moment urmează a fi calculat termenul de declarare a apelului, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și care urmează a fi respinse deoarece în acest sens nu au fost prezentate probe care ar justifica omiterea termenului de declarare a apelului.

Nu poate fi reținut ca temei de a considera că apelul a fost depus în termen nici argumentul că, apelantul nu a cunoscut despre existența procesului de judecată în care figurează în calitate de pârât, or, ultimul a fost legal citat despre data, ora și locul ședințelor de judecată anterioare pronunțării dispozitivului hotărârii (f.d. 24-25, 28-29), la adresa pe care aceasta își are sediul, conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 16).

Circumstanțele descrise supra denotă netemeinicia cerinței recurentului de repunere a apelului în termen.

Iar, reieșind din cele menționate, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia recursului declarat, argumentele aduse în susținerea acestuia se vor aprecia ca fiind declarative.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, este cert că recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale și contrar prevederilor legale, nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

Articolele 113 alin. (1) și 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate expres prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Sanțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele invocate în cererea de recurs, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a concluzionat de a respinge recursul declarat de SRL „Vicmil” și de a menține încheierea din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmil”.

Se menține încheierea din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț „Orient-Dan” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vicmil” cu privire la rezilierea contractului, încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari